

[Axel Kristensen.]

jord er en mislykket politik, hvorved man har skabt et for lille udbud i forhold til efterspørgslen. Alle disse skatter vil bare fordyre husleje og produktionsomkostninger. Lovene er i deres virkninger over for den enkelte tilfældige og helt urimelige.

Lad mig da slå fast, at det foreliggende ændringsforslag vel på visse områder er lempe-ligere end det oprindelige lovforslag, men — som jeg før sagde — kun for fortiden, ikke for fremtiden, at det over for en af de sundeste opsparinger er direkte urimeligt, vilkårligt og straffende med 30 pct.s ekspropriation af indkomster, der allerede er beskattet, men som man har været så letsindig at anvende til forbedring af sin ejendom, og at denne straf for opsparring særlig vil ramme de mindst kapitalstærke, der er nødt til at gå frem i lidt langsommere tempo end de, der har rigeligt med kapital.

Jeg har her i lommen et brev, jeg fik, lige før jeg gik herop, hvor en tidligere radikal vælger fortæller, hvordan han år efter år har anvendt 1 600, 1 700, 1 800 kr. til forbedring af sit hus; han skriver: jeg er færdig med at stemme radikalt — og jeg forstår ham. Husk, at dette urimelige med, at man tager folks sparepenge fra dem, fandtes slet ikke i det oprindelige forslag. Det er en voldsom skærpelse, der her er sket under udvalgsbehandlingen. De såkaldte liberale regeringspartiers medvirken har sat sig meget uheldige spor, eller de er måske helt magtesløse over for socialdemokratiet? Det er den eneste fornuftige forklaring, man kan finde på, at de går med til en lov som denne.

Loven er ikke til at administrere på rimelig måde; flere punkter er uklare. Ministeren har nægtet at foretage en undersøgelse af lovens virkninger, fordi det vil tage nogen tid, og derfor er han lige så uvidende om virkningerne af den ændrede lov, som det viste sig at han var med hensyn til virkningerne af sit første forslag. Der dokumenterede han jo at han kun havde statistisk viden, at han ikke var indlevet i disse ting, for ellers kunne han ikke have sagt de ting, han sagde ved første behandling, som han har måttet løbe fra. Han har ikke evnet at bedømme disse forhold, fordi han ikke er indlevet i dem. Derfor må jeg

have lov til at sige, at ministeren er i dag lige så uvidende om dette nye lovforslag, som han var om det først fremsatte.

Lovforslaget har intet samfundsformål. Det er slet forberedt og ikke grundigt behandlet på grund af, at det skal tvinges igennem i denne samling, ganske uden saglig grund. Dette lovforslag om beskatning af pengeforringelsen og om straf for opsparring og krænkelse af ejendomsretten bør forkastes.

Poul Møller: Den 11. maj foregik der her i det høje ting en første behandling af et forslag — efter formandens afgørelse må jeg vel sige det forslag — som nu er til anden behandling, men vi ved alle, at i mellemtiden er forslaget blevet syet i hvert fald en hel del om, således at det nu tager sig anderledes ud.

Det er vel derfor rimeligt, at jeg starter disse betragtninger med spørgsmålet om, hvorfor vi har fået et så omfattende ændringsforslag, at det i hvert fald meget ligner et nyt forslag. Hvad er årsagen hertil? I betænkningen har mindretallet — jeg kan ikke sige flertallet, for det mager sig jo så godt, at det ikke er udvalgsflertallet, der har indstillet dette ændringsforslag til vedtagelse, men et mindretal, som dækker de fleste af regeringspartiernes medlemmer, og som forhåbentlig også vil vise sig at være et mindretal her i salen — lagt vægt på, at det sikres bedst muligt, at den foreslåede beskatning af fortjeneste ved salg af fast ejendom kun rammer fortjenester, der er ekstraordinært store. Det blev også understreget af socialdemokratiets ophøjede ordfører, den ærede udvalgsformand, hr. Hans R. Knudsen, at det har været formålet at begrænse kapitalvindingsskatten til fortjenester, der er ekstraordinært store. Nu skulle man egentlig synes, at det havde været overflødigt at ændre forslaget for at opnå en sådan begrænsning. Hvis man skulle tro den højtærede finansminister, skulle disse ændringer være overflødige, for den højtærede finansminister forsikrede os nemlig her den 11. maj om, at forslaget, som det dengang så ud, kun ramte ekstraordinært store fortjenester.

Den højtærede finansminister sagde om det tidligere forslag (Folketingstidende sp. 5512), at 75 pct.s fortjeneste ud over en af